

Deli

Halil Cibran

Onun Meselleri ve Şiirleri

İçindekiler

<i>Deli</i>	1
<i>Deli</i>	9
<i>Tanrı</i>	11
<i>Arkadaşım</i>	13
<i>Korkuluk</i>	15
<i>Uyuyanlar</i>	17
<i>Bilge Köpek</i>	19
<i>İki Münzevi</i>	21
<i>Vermek ve Almak Üzerine</i>	23
<i>Yedi Benlik</i>	25
<i>Savaş</i>	27
<i>Tilki</i>	29
<i>Bilge Kral</i>	31
<i>Tutku</i>	33
<i>Yeni Zevk</i>	35
<i>Diğer Dil</i>	37

<i>Nar</i>	39
<i>İki Kafes</i>	41
<i>Üç Karınca</i>	43
<i>Mezarıcı</i>	45
<i>Tapınağın Merdivenlerinde</i>	47
<i>Kutsanmış Şehir</i>	49
<i>İyi Tanrı ve Kötü Tanrı</i>	51
<i>Yenmek</i>	53
<i>gece ve deli</i>	55
<i>Yüzler</i>	57
<i>Büyük Deniz</i>	59
<i>Çarmıha Gerilmek</i>	61
<i>Astronom</i>	63
<i>Büyük Özlem</i>	65
<i>Bir Çim dedi</i>	66
<i>Göz</i>	67
<i>İki Öğrenilmiş Adam</i>	69
<i>Hüzünlerim Doğduğunda</i>	71

4 The Madman

Ve Sevincim Doğduğunda 73

"Mükemmel Dünya" 75

HALİL CİBRAN

“Gücü, manevi hayatın büyük bir deposundan geliyordu, aksi takdirde bu kadar evrensel ve güçlü olamazdı, ancak giydirdiği dilin görkemi ve güzelliği tamamen kendisine aitti. ”

—Claude Bragdon

Deli Adam 1918

Düzyazı Şiirler 1934

Yirmi Çizim 1919

The Madman 1918

Öncü 1920

Twenty Drawings 1919

Peygamber 1923

The Forerunner 1920

Kum ve Köpük 1926

The Prophet 1923

İnsanoğlu İsa 1928

Sand and Foam 1926

Dünya Tanrıları 1931

Jesus the Son of Man 1928

Gezgin 1932

The Earth Gods 1931

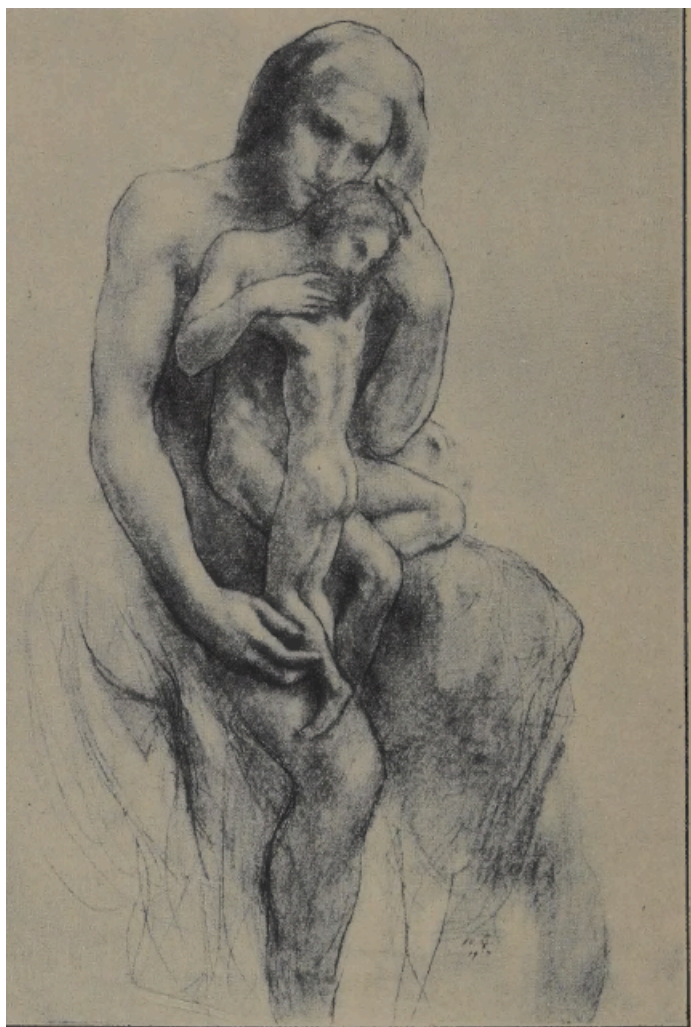
Peygamber Bahçesi 1933

The Wanderer 1932

6 The Madman

The Garden of the Prophet 1933

***Prose Poems* 1934**

Deli

Bana nasıl deli olduğumu soruyorsun. Şöyle oldu: Bir gün, pek çok tanrı doğmadan çok önce, derin bir uykudan uyandım ve tüm maskelerimin çalındığını gördüm - yedi maskeyi yedi yaşamda giydim, - kalabalıkta sokaklarda maskesiz koştum.

"Hırsızlar, hırsızlar, lanetli hırsızlar" diye bağıryordum.

Erkekler ve kadınlar bana güldüler ve bazıları benden korkarak evlerine koştular.

Pazar yerine vardığımda, bir evin tepesinde duran bir genç, "O bir deli" diye bağırdı. Onu görmek için yukarıya baktım; güneş ilk kez kendi çıplak yüzümü öptü. İlk kez güneş kendi çıplak yüzümü öptü ve ruhum güneş sevgisiyle alevlendi ve artık maskelerimi istemiyordum. Ve transa girmiş gibi, **"Ne mutlu, ne mutlu maskelerimi çalan hırsızlara"** diye haykırdım.

Böylece bir deli oldum.

Ve hem yalnızlığın özgürlüğünü hem de anlaşılmamanın güvenliğini buldum, çünkü bizi anlayanlar içimizde bir şeyleri köleleştiriyor.

Ama güvenliğimden gurur duymama izin ver. Hapishanedeki bir hırsız bile başka bir hırsızdan güvendedir.

Tanrı

Eski günlerde, ağzıma ilk söz titreştiğinde, kutsal dağa çıktım ve Tanrı'ya şöyle dedim: **"Efendim, ben senin kulunum. Senin gizli iraden benim yasamdır ve sana sonsuza dek itaat edeceğim. "**

Ama Tanrı cevap vermedi ve şiddetli bir fırtına gibi geçip gitti.

Ve bin yıl sonra mukaddes dağa çıktım ve tekrar Tanrı'ya konuşarak dedim ki:

"Yaratan, ben senin yarattıklarındanım. Beni çamurdan mı yarattın ve her şeyimi sana borçluyum."

Ve Tanrı cevap vermedi, ama binlerce hızlı kanat gibi uçup gitti.

Ve bin yıl sonra kutsal dağa tırmandım ve tekrar Tanrı'yla konuşarak dedim:

"Baba, ben senin oğlunum. Acıma ve sevgiyle beni doğurdun ve sevgi ve ibadet yoluyla krallığını miras alacağım."

Ve Tanrı cevap vermedi ve uzak tepeleri örten sis gibi vefat etti.

Ve bin yıl sonra kutsal dağa tırmandım ve kazanç Tanrı'ya şöyle dedim: "Tanrım, amacım ve yerine getirmem; ben senin dününüm ve sen benim

10 The Madman

yarınımsın. Ben senin yeryüzündeki köküm ve sen benim çiçeğimsin. gökyüzünde ve birlikte güneşin önünde büyüyorum."

Sonra Tanrı üzerime eğildi ve kulaklarıma tatlı sözler fısıldadı ve ona doğru akan bir dereyi saran deniz gibi beni de sardı.

Ve vadilere ve ovalara indiğimde Tanrı da oradaydı.

Arkadaşım

Arkadaşım ben görüldüğüm gibi değilim. Görünüş, giydiğim bir giysiden başka bir şey değildir; beni senin sorularından, seni de benim ihmalimden koruyan özenle dokunmuş bir giysidir.

Dostum, içimdeki "ben" sessizlik evinde yaşıyor ve orada sonsuza kadar algılanmadan, ulaşılmaz olarak kalacak.

Söylediklerime inanmanı ve yaptıklarına güvenmeni istemem - çünkü sözlerim senin sağlam düşüncelerin ve benim eylemlerim senin eylemdeki kendi umutlarından başka bir şey değildir.

Sen, "Rüzgar doğuya doğru esiyor" dediğinde, "Evet, doğuya doğru esiyor" derim; çünkü aklımın rüzgarda değil denizde olduğunu bilmeni istemezdim.

Denizcilikle ilgili düşüncelerimi anlayamazsın, ben de seni anlamam. Tek başıma denizde olurdum.

Dostum, seninle gündüz olduğunda, benimle gecedir; yine de o zaman bile tepelerde dans eden öğle vaktinden ve vadi boyunca yolunu çalan mor gölgeden söz ediyorum; çünkü sen benim karanlığımın şarkılarını duyamazsın ve kanatlarımın yıldızlara çarptığını göremezsın - ve ben senin duymanı ve görmeni istemem. Geceyle yalnız olurdum.

12 The Madman

Cennetine yükseldiğinde ben Cehenneme inerim - o zaman bile bana aşılmaz uçurumun ötesinden sesleniyorsun, "Arkadaşım, yoldaşım" ve ben sana geri dönüyorum, "Yoldaşım, yoldaşım" - çünkü ben Cehennemimi görmen gerekmezdi. Alev gözlerini yakacak ve duman burun deliklerini dolduracaktı. Ve cehennemimi senin ziyaret etmeni olamayacak kadar çok seviyorum. Cehennemde tek başıma olurdum.

Gerçeği, Güzelliği ve Doğruluğu seversin; ve senin iyiliğin için, bu şeyleri sevmenin iyi ve görünüşe göre olduğunu söylüyorum. Ama kalbimde senin aşkına gülüyorum. Yine de kahkahalarımı görmeni istemezdim. Yalnız gülecektim.

Dostum, sen iyisin, tedbirli ve akıllısın; hayır, sen mükemmelsin - ve ben de seninle akıllıca ve dikkatli konuşuyorum. Ve yine de kızgınım. Ama deliliğimi maskeliyorum. Tek başıma çıldıracaktım.

Dostum, sen benim dostum değilsin, ama sana nasıl anlatayım? Benim yolum senin yolun değil, yine de birlikte yürüyoruz, el ele.

Korkuluk

Bir keresinde bir korkuluğa dedim ki, "Bu ıssız tarlada durmaktan bıkmış olmalısın."

Ve dedi ki, "Korkutmanın sevinci derin ve kalıcıdır ve bundan asla bıkmam."

Bir an düşündükten sonra, "Doğru, çünkü o sevinci ben de biliyordum" dedim.

"Bunu ancak içi samanla dolu olanlar bilir" dedi.

Sonra bana iltifat mı etti, yoksa beni küçümsedi mi bilmeden ondan ayrıldım.

Korkuluğun filozofa dönüştüğü bir yıl geçti.

Yine yanından geçtiğimde, şapkasının altında yuva yapan iki karga gördüm.

Uyuyanlar

Doğduğum kasabada uykularında yürüyen bir kadın ve kızı yaşıyordu.

Bir gece, dünyayı sessizlik kaplarken, kadın ve kızı, yürürken ama uyurken, sisle örtülü bahçelerinde buluştular.

Ve anne konuştu ve dedi ki: "Sonunda, sonunda düşmanım! Gençliğimi mahvettiğin, hayatını benim yıkıntıları üzerine kuran sen! Seni öldürebilir miyim!"

Ve kız konuştu ve dedi ki: "Ey nefret dolu kadın, bencil ve yaşlı! Özgür benliğimle benim aramda duran! Kim benim hayatımı senin kendi solmuş hayatının bir yankısı olsun isterdi! Ölseydin!"

O anda bir horoz ötüşleri ve her ikisini da uyandırdı. Annem nazıkçe, "Sen misin canım?" dedi. Ve kızı nazıkçe cevap verdi, "Evet, canım."

Bilge Köpek

Bir gün bir kedi topluluğunun yanından bilge bir köpek geçti.

Yaklaşıp onların çok kararlı olduklarını ve ona aldırış etmediklerini görünce durdu.

Sonra kalabalığın ortasında büyük, ciddi bir kedi belirdi ve onlara baktı ve şöyle dedi: "Kardeşler, dua edin; ve tekrar tekrar dua ettiğinizde hiçbir şüpheniz olmasın, o zaman fare yağmuru yağacaktır."

Bu sözleri duyan köpek İçinden güldü, güldü Ve geçip giderken kedilerin yanından, "Ah, k r kediler, aptal kediler," dedi, "Kitapta  yle yazıyor,

Ben de öyle biliyorum, Benden önce atalarım da öyle biliyorlardı ki,

Gökten, duayla, yakarmayla Yağmur yağacak olsaydı eğer, Bu bir fare yağmuru değil,

Kemik yağmuru olurdu ancak."

İki Münzevi

Yalnız bir dağın üzerinde, Tanrı'ya tapan ve birbirini seven iki münzevi yaşırdı.

Şimdi bu iki keşişin bir toprak kâsesi vardı ve bu onların tek mülküydü.

Bir gün yaşlı münzevinin kalbine kötü bir ruh girdi ve küçüğüne geldi ve "Birlikte yaşadığımız uzun zaman oldu. Ayrılma vaktimiz geldi. Mallarımızı bölüşelim" dedi.

O zaman genç münzevi üzüldü ve dedi ki, "Beni bırakman beni üzdü, kardeşim. Ama gitmen gerekiyorsa, öyle olsun" ve toprak kaseyi getirdi ve ona verdi, "Biz bölemez kardeşim, bırak senin olsun."

Sonra yaşlı keşiş, "Sadakayı kabul etmeyeceğim. Kendimden başka bir şey almayacağım. Bölünmeli" dedi.

Ve genç olan dedi ki, "Kase kırılırsa, sana ya da bana ne faydası olur? En iyisi ve uygun görürsen, tabii, kura çekelim aramızda, kabı o alıversin, artık kime çıkarsa."

Ama yaşlı münzevi yine, "Sadece adalete sahip olacağım ve benim adaletim olacak ve adalete ve kendi adaletime boş şansa güvenmeyeceğim. Kase bölünmeli."

O zaman genç münzevi daha fazla akıl yürütemedi ve dedi ki, "Eğer gerçekten iraden buysa ve eğer öyleyse, istersen, şimdi kaseyi kırılım."

Ama yaşlı münzevinin yüzü fazlasıyla karardı ve bağırdı, "Ey lanetli korkak, savaşmayacaksın."

Vermek ve Almak Üzerine

Bir zamanlar bir vadi dolusu iğnesi olan bir adam yaşarmış. Ve bir gün İsa'nın annesi ona geldi ve şöyle dedi: "Dostum, oğlumun elbisesi yırtıldı ve tapınağa gitmeden önce onu tamir etmem gerekiyor. Bana bir iğne vermez misin?"

Adam İsa'nın annesine bir tek iğne bile vermesine vermedi, fakat tapınağa gitmeden önce aktarması için oğluna,

"Vermek" ve 'Almak' üzerine ilmi hal bilgileriyle soslu, yağlı mı yağlı ve geri ödemesiz bir dolu vaaz verdi.

Yedi Benlik

Gecenin en sessiz saatinde, yarı uykulu yataırken, yedi benliğim bir arada oturdu ve fısıltıyla konuştu:

Birinci Benlik: Burada, bu delinin içinde, bütün bu yıllar boyunca, gündüz onun acısını yenilemekten ve gece onun hüznünü yeniden yaratmaktan başka yapacak hiçbir şeyim olmadan yaşadım. Artık kaderime katlanamıyorum ve şimdi isyan ediyorum.

İkinci Benlik: Seninki benimkinden çok daha iyi kardeşim, çünkü bana bu delinin neşeli benliği olmak verildi. Kahkahalarına gülüyorum ve mutlu saatlerini söylüyorum ve üç kanatlı ayaklarımla onun parlak düşüncelerini dans ediyorum. Yorgun varlığıma isyan edecek olan benim.

Üçüncü Benlik: Peki ya ben, aşk yüklü benlik, çılgın tutkuların ve fantastik arzuların alevli markası? Bu deliye isyan edecek olan ben, aşk hastası benliğim.

Dördüncü Benlik: Ben, aranızda en sefilim, çünkü bana tiksindirici bir kin ve yıkıcı tiksintiden başka bir şey verilmedi. Bu deliye hizmet etmeye karşı çıkacak olan ben, cehennemin kara mağaralarında doğan, fırtına benzeri benliğim.

20 The Madman

Beşinci Benlik: Hayır, ben, düşünen benlik, hayali benlik, açlığın ve susuzluğun benliği, bilinmeyenleri ve henüz yaratılmamış şeyleri aramak için dinlenmeden dolaşmaya mahkum olan benim; isyan edecek olan sen değil bendim.

Altıncı Benlik: Ve ben, çalışan benlik, acınası emekçi, sabırlı ellerle ve hasret dolu gözlerle günleri imgelere dönüştüren ve biçimsiz unsurlara yeni ve sonsuz biçimler veren - ben, yalnız olan, bu huzursuz deliye isyan edin.

Yedinci Benlik: Hepinizin bu adama isyan etmesi ne kadar garip, çünkü her birinizin gerçekleştirmesi gereken önceden belirlenmiş bir kaderiniz var. Ah! Ben de sizden biri gibi olabilir miyim, çok kararlı bir öz! Ama bende yok, ben hiçbir şey yapmayan benliğim, sen hayatı yeniden yaratmakla meşgulken dilsiz, hiçbir yerde ve hiçbir zaman boşta oturan biriyim. Komşular, sen mi ben mi isyan etmeli?

Yedinci benlik böyle konuştuğunda, diğer altı benlik ona acıyarak baktı ama başka bir şey söylemedi; ve gece derinleşirken birbiri ardına yeni ve mutlu bir teslimiyet içinde uyudu.

Ama yedinci benlik her şeyin arkasında olan hiçliği seyretmeye ve bakmaya devam etti.

Savaş

Bir gece sarayda bir şenlik yapıldı ve bir adam geldi ve prensin önünde secde etti ve bütün davetliler ona baktı; ve bir gözünün dışarı çıktığını ve boş yuvanın kanadığını gördüler. Ve prens ona, "Sana ne oldu?" diye sordu. Ve adam cevap verdi, "Ey prens, "meslekten bir hırsızım bendeniz, gökte ay olmadığı için dün gece, sarrafın dükkânını soymaya karar verdim.

Fakat zifiri karanlıkta bir yanlışlık yapmışım, sarrafın dükkânını atlamış dokumacı dükkânına girmişim.

İşte orada da, yol üzerine konan dokuma tezgâhına çarptım ve sivri bir şey çıkardı o an bu gözümü yerinden.

Sonra prens dokumacıyı çağırdı ve geldi ve bir gözünün çıkarılmasına karar verildi.

"Ey prens," dedi dokumacı, "hüküm haktır. Gözlerimden birinin alınması doğrudur. Ama ne yazık ki! Ama benim de iki gözü olan bir komşum var, bir ayakkabı tamircisi ve onun mesleğinde iki göze de gerek yok."

Sonra prens ayakkabı tamircisi için gönderdi. Ve o geldi. Ve ayakkabı tamircisinin iki gözünden birini çıkardılar.

Ve adalet tatmin oldu.

22 The Madman

(Sonra, ayakkabıcı nasıl emsal olduysa demirciye, demirci yorgancıya, yorgancı marangoza, marangoz duvarcıya emsal ola ola, sonunda, hırsızlardan, aylaklardan iki gözü de açık kimse kalmadı o şehirde

ve adalet yerini bulmuş oldu, herkes için, böylece, adalet tahta oturdu, ve zulüm müsavi oldu yoksullarla mağdurların üzerinde.)

Tilki

Bir tilki, gün doğarken kendi gölgesine baktı ve ‘‘Bugün  ğlen yemeğine bir deve indirebilirim g vdeme,’’ dedi kendi kendine.

Ve  ğlene kadar bütün bir sabahı her yerde deve arayarak geçirdi. Fakat  ğlen vakti bir ara gözü yine kendi gölgesine ilişti o zaman da kendi kendine,

‘‘Ah, bulabilsem,’’ dedi,

‘‘bir fare de aynı işi görür, küçük bir fare bile.’’

24 The Madman

Bilge Kral

Bir zamanlar uzak Wirani şehrinde hem güçlü hem de bilge bir kral hüküm sürüyordu. Ve kudretinden dolayı korkulur, hikmeti için sevilirdi.

Şimdi, o şehrin kalbinde bir kuyu vardı, suyu serin ve berraktı, bütün sakinler, hatta kral ve onun saray adamları bile ondan içti; çünkü başka kuyu yoktu.

Bir gece, herkes uyurken, bir cadı şehre girdi ve kuyuya yedi damla garip sıvı döktü ve "Bu saatten sonra bu sudan içen delirecek" dedi.

Ertesi sabah, kral ve naibi dışında tüm sakinler, cadının önceden söylediği gibi kuyudan içtiler ve deliye döndüler.

Ve o gün dar sokaklarda ve pazar yerlerinde insanlar, "Kral delidir. Kralımız ve efendisi aklını yitirdi.

Elbette deli bir kral tarafından yönetilemeyiz. Onu tahttan indirmeliyiz."

O akşam, Kral Hazretleri, altın bir kâseyi bu kuyudan doldurulup getirilmelerini buyurdu uşaklara.

Ve getirdiklerinde kâseyi yarısını kendisi içti, suyun, kalan yarısını da Naib'ine uzattı, içmesi için.

26 The Madman

Ve o akşam bu uzak Wirani şehrinde büyük bir kutlama yapıldı Kral da, Naib'i de, şükür, akıllandılar diye.

Tutku

Üç adam bir meyhane masasında buluştu. Biri dokumacı, diğeri marangoz ve üçüncüsü sabancıydı.

Dokumacı, "Bugün iki parça altın için ince bir keten kefen sattım. İstedğimiz kadar şarap alalım" dedi.

"Ve ben," dedi marangoz, "en iyi tabutumu sattım. Şarapla birlikte harika bir kızartma yiyeceğiz."

"Ben sadece bir mezar kazdım," dedi çiftçi, "ama patronum bana iki katını ödedi. Biz de ballı kek yiyelim."

Ve bu üç ahabap, yarışırcasına birbiriyle sofrayı donattılar da donattılar; bütün gece yediler, içtiler, eğlendiler.

Müşteriler bu gece saçıp savuruyorlar, bonkörlükte yarışıyorlar diye meyhaneci, sevinçten havalarda uçuyor, karısına, iki lafın arası göz kaş edip, gülücük yolluyordu .

Uç arkadaş, ay doruğa varınca çıktılar meyhaneden ve yolda şarkılar söyleyerek, naralar atarak evlerine gittiler. Ev sahibi ve karısı meyhanenin kapısında durup onlara baktılar.

28 The Madman

"Ah!" dedi karısı, "Bu beyler! Çok özgür ve çok neşeli!

Keşke bize her gün böyle bir şans getirebilseler! O zaman oğlumuzun meyhaneci olmasına ve çok çalışmasına gerek yok. Onu eğitebiliriz ve o bir rahip olabilir."

Yeni Zevk

Dün gece yeni bir zevk icat ettim ve onu ilk denerken bir melek ve bir şeytan evime doğru koştu. Kapımda buluşup, yeni yarattığım zevk için birbirleriyle kavga ettiler; biri, "Bu bir günahtır!" diye bağıyor; diğeri, "Bu bir erdemdir!"

Diğer Dil

Ben doğduktan üç gün sonra, ipeksi beşiğimde yatıp çevremdeki yeni dünyaya şaşkın bir dehşetle bakarken, annem sütanneyle konuşarak, "Çocuğum nasıl?" dedi.

Sütanne yanıtladı, "İyi yapıyor madam, onu üç kez besledim ve daha önce hiç bu kadar genç ama bu kadar neşeli bir bebek görmemiştim."

Ve kızdım; ve bağırdım, "Doğru değil anne; çünkü yatağım sert ve emdiğim süt ağzıma acı geliyor ve memenin kokusu burnuma kötü geliyor ve ben çok mutsuzum."

Ama annem anlamadı, hemşire de anlamadı; çünkü konuştuğum dil, geldiğim dünyanın diliydi.

Ve hayatımın yirmi birinci gününde, vaftiz edilirken, rahip anneme dedi ki, "Mutlusunuz madam, oğlunuz bir dindar aileden olarak doğdu."

Şaşırdım ve rahibe dedim ki, "O zaman cennetteki annen mutsuz olmalı, çünkü sen bir inançlı olarak doğmadın."

Ama rahip de benim dilimi anlamadı.

Ve yedi aydan sonra, bir gün bir kahin bana baktı ve anneme dedi ki, "Oğlun bir devlet adamı ve insanların büyük bir lideri olacak."

Ama bağırdım: "Bu sahte bir peygamber;        müzisyen olacağı m ve m zisyenden başkası olmayacağı m."

Ama o yaşıta bile dilim anlaşılmıyordu ve şaşkınlığı m büyüktü.

Ve annemin, hemşirenin ve rahibin öldüğü    ve otuz yıl sonra, kahin hala yaşıyor. Ve d n onunla tapınağın kapılarının yakınında karşılaştım; ve biz birlikte konuşurken dedi ki, "Senin harika bir müzisyen olacağını her zaman biliyordum. Daha bebeklik döneminde bile geleceğinin hakkında kehanette bulundum ve önceden haber verdim."

Ve ona inandım -şimdilik ben de o diğ r dünyanın dilini unuttum.

Nar

Bir gün bir narın kalbinde yaşarken, bir tohumun şöyle dediğini işitmiştim: "Bir gün ağaç olacağım ve rüzgar dallarımda şarkı söyleyecek ve güneş yapraklarımda dans edecek ve güçlü ve güçlü olacağım. her mevsim güzel."

Sonra başka bir tohum konuştu ve dedi ki, "Ben de senin kadar gençken, ben de böyle görüşlere sahiptim; ama şimdi her şeyi tartıp  lebildiğime göre, umutlarımın boşa çıktığını görüyorum."

Ve   nc  bir tohum da konuştu, "Bizde bu kadar büyük bir gelecek vaat eden hiçbir şey göremiyorum."

Ve dördüncüsü, "Ama daha büyük bir gelecek olmasaydı, hayatımız ne alay konusu olurdu!" dedi.

Beşincisi, "Ne olduğumuzu bile bilmiyorken ne olacağımız konusunda neden tartışıyoruz?" dedi.

Ama altıncısı, "Biz her ne isek, o olmaya devam edeceğiz" diye yanıtladı.

Yedinci dedi ki, "Her şeyin nasıl olacağına dair çok net bir fikrim var ama bunu kelimelere d kemem."

Sonra bir sekiz - ve bir dokuzuncu - ve bir onuncu - ve daha sonra birçoğu - herkes konuşana kadar ve birçok sestten hiçbir şey ayırt edemedim.

Ve böylece o gün, tohumların az ve neredeyse sessiz olduğu bir ayvanın kalbine taşındım.

İki Kafes

Babamın bahçesinde iki kafes var. Birinde, babamın kölelerinin Ninavah çölünden getirdiğı bir aslan var; diğesinde ise ötmeyen bir serçe.

Her gün şafakta serçe aslana seslenir, "Sana da günaydın, tutsak kardeş."

Üç Karınca

Güneşte uyuyan bir adamın burnunda üç karınca karşılaştı. Ve her biri kendi kabilesinin âdetine göre birbirlerine selam verdikten sonra orada durup sohbet ettiler.

İlk karınca, "Bu tepeler ve ovalar, tanıdığım en çorak yerler. Bütün gün bir çeşit tahıl aradım ve hiçbir şey bulunamadı" dedi.

İkinci karınca dedi ki, "Ben de hiçbir şey bulamadım, her köşeyi ve açıklığı ziyaret etmeme rağmen. Halkımın, hiçbir şeyin yetişmediği yumuşak, hareketli toprak dediği yer burasıdır."

Bunun üzerine üçüncü karınca başını kaldırdı ve şöyle dedi: "Arkadaşlarım, şu anda bedeni göremeyeceğimiz kadar büyük, gölgesi o kadar engin olan Yüce Karınca'nın, kudretli ve sonsuz Karınca'nın burnunun üzerinde duruyoruz. Sesi o kadar yüksek ki onu duyamayız ve O, her yerde hazır ve nazırdır."

Üçüncü karınca böyle konuştuğunda diğer karıncalar birbirlerine bakıp güldüler.

O anda adam hareket etti ve uykusunda elini kaldırdı ve burnunu kaşıdı ve üç karınca ezildi.

Mezarıcı

Bir keresinde benliğimden birini gömerken mezarıcı yanıma geldi ve bana dedi ki, "Buraya gömmeye gelenlerden bir tek seni seviyorum."

Dedim ki, "Beni fazlasıyla memnun ediyorsun, ama beni neden seviyorsun?"

"Çünkü," dedi, "ağlayarak gelirler ve ağlayarak giderler - siz yalnızca gülerek gelir ve gülerek gidersiniz."

Tapınağın Merdivenlerinde

Dün, Tapınağın mermer basamaklarında iki adamın arasında oturan bir kadın gördüm. Yüzünün bir tarafı solgun, diğer tarafı kızarmış nar gibi kızarmıştı, birazdan o yanakta alev alev yanan bir gül açacaktı sanki.

Kutsanmış Şehir

Gençlik günlerimde bana, surlarının içindeki herkesin Kutsal Kitaba göre yaşadığı bir ‘Tanrı Şehri’nden söz etmişlerdi.

Ben de, "O şehri ve bereketini arayacağım" dedim.

Ve uzaktı. Ve yolculuğum için büyük bir hazırlık yaptım. Ve kırk gün sonra şehri gördüm ve kırk birinci gün içine girdim.

Bir de ne göreyim, şehirdeki herkesin, ama herkesin bir tek gözü ve bir tek kolu var yalnız. Şaşırp kaldım buna ve sordum kendi kendime, “Böylesine kutsanmış, korunmuş bir şehirde yaşayan insanların duvarların, aynaların ardını gösterecek gözleri ve geçmişte, gelecekte onları uçuran kanatları değil de tek gözleri, tek kolları mı olmalıydı, Allah’ım?”

Ben bunları içimden geçirerek çevreme bakınırken, fark ediverdim ki birden şehrin sakinleri de bana şaşırmışlardı, iki sağlam gözüm ve iki sağlam elimle ben onlarda daha çok hayret uyandırmıştım.

Ve aralarında bir mırıltı oldu. Ve büyüklerinden biri öne çıktı ve dedi ki, "Bu bizim işimiz. Allah, içimizdeki kötülüğe bizi galip kıldı."

Ve beni yüksek bir sunağa götürdü ve bütün halk onu takip etti. Ve bana sunağın üzerinde oyulmuş bir yazıt gösterdi ve okudum:

"Eğer sağ gözün seni incitirse, onu çıkar ve senden dışarı at; çünkü bütün vücudunun cehenneme atılması değil de, azalarından birinin yok olması senin için faydalıdır. Ve eğer sağ elin seni incitirse. Kes ve at onu; çünkü bütün vücudunun cehenneme atılması değil, azalarından birinin yok olması senin için faydalıdır."

Sonra anladım. Ve bütün halka döndüm ve bağırdım“Aranızda hâlâ iki gözü, iki eli de olan bir tek Allah’ın kulu yok mu, Allah aşkına?” diye sormadan edemedim.

“Yok,” dediler, “yok, olamaz da, henüz okumayı bilmeyen, çok genç olanların dışında, bu kutsal kitabeyi okuyan ve iki gözü de, iki eli de hâlâ yerinde duran İlmse yok aramızda.”

Kalabalıkla beraber çıkar çıkmaz o meşum tapınaktan, korkular içinde, arkama bakmadan adeta kaçarak uzaklaştım o lanetli şehirden çünkü pek genç değildim ve pekâlâ okuyabiliyordum o kanlı kitabeyi.

İyi Tanrı ve Kötü Tanrı

İyilik Tanrısı ve Kötülük Tanrısı dağın tepesinde buluştu.

İyilik Tanrısı, "Sana da iyi günler kardeşim" dedi.

Kötü Tanrı cevap vermedi.

Ve İyi Tanrı dedi ki, "Bugün moralin bozuk."

"Evet," dedi Kötü Tanrı, "çünkü son zamanlarda sık sık seninle karıştırıldım, senin adınla çağrıldım ve senmişsin gibi davrandım ve bu beni hiç memnun etmiyor."

Ve İyilik Tanrısı dedi ki, "Fakat ben de seninle karıştırıldım ve senin adınla çağrıldım."

Kötülük Tanrısı, bunun üzerine, insanların aptallığına lanet okuya okuya yürüyüp gitmiş oradan.

Yenmek

Yenilgi, Yenilgim, yalnızlığım ve uzaklığım;

Sen benim için bin zaferden daha sevgilisin, Ve kalbim için tüm dünya şanından daha tatlısın.

Yenilgi, Yenilgim, kendimi tanımam ve meydan okumam, Senin sayende biliyorum ki henüz genç ve hızlıyım Ve kuruyan defnelerin tuzağına düşmem.

Ve sende yalnızlığı buldum

Ve dışlanmanın ve aşağılanmanın sevinci.

Yenilgi, Yenilgim, parlayan kılıcım ve kalkanım, gözlerinde okudum

Tahta oturmak, köleleştirilmek, anlaşılmak ise alçalmaktır, Tutulmak ise ancak doymak ve olgun bir meyvenin düşmesi ve tüketilmesi gibidir.

Yenilgi, yenilgim, cesur yoldaşım,

Şarkılarımı, haykırışlarımı, suskunluklarımı duyacaksın,

Ve kanat çırpılmaktan bana senden başkası söz etmeyecek,

42 The Madman

Ve denizlerin çağrısı,

Ve geceleri yanan dağlardan,

Ve tek başına dik ve kayalık ruhuma tırmanacaksın.

Yenilgi, Yenilgim, ölümsüz cesaretim,

Sen ve ben fırtınayla birlikte güleceğiz,

Ve içimizde ölenler için birlikte mezarlar kazacağız,

Ve bir irade ile güneşte duracağız ve tehlikeli olacağız.

gece ve deli

"Ben senin gibiyim, ey Gece, karanlık ve çıplak; düşlerimin üzerindeki alevli yolda yürüyorum ve ayağım toprağa değdiğinde dev bir meşe ağacı çıkıyor."

"Hayır, sen benim gibi değilsin, ey Deli, çünkü kumda ne kadar büyük bir ayak izi bıraktığını görmek için hâlâ geriye bakıyorsun."

"Ben senin gibiyim, ey Gece, sessiz ve derin; yalnızlığımın kalbinde çocuk yatağında bir Tanrıça yatar; ve doğacak olanda Cennet Cehenneme dokunur."

"Hayır, sen benim gibi değilsin, ey Deli, çünkü daha acıdan titriyorsun ve uçurumun şarkısı seni korkutuyor."

"Ben senin gibiyim, Ey Gece, vahşi ve korkunç; çünkü kulaklarım fethedilen ulusların çığlıklarıyla ve unutulmuş toprakların iç çekişleriyle dolu."

"Hayır, sen benim gibi değilsin, ey Deli, çünkü sen küçük benliğini hâlâ yoldaş olarak görüyorsun ve canavar benliğinle dost olamazsın."

"Senin gibiyim, Ey Gece, zalim ve korkunç; çünkü göğsüm denizde yanan gemilerle aydınlanıyor ve dudaklarım öldürülen savaşçıların kanıyla ıslanıyor."

44 The Madman

"Hayır, sen benim gibi değilsin, ey Deli; çünkü kardeş ruhu arzusu henüz senin üzerinde ve sen kendini alçaltmadın."

"Ben senin gibiyim, Ey Gece, neşeli ve sevinçliyim; çünkü gölgemde oturan şimdi saf şarapla sarhoş ve beni izleyen neşeyle günah işliyor." "Hayır, sen benim gibi değilsin, ey Deli, çünkü ruhun yedi kat perdeye sarılıdır ve onların kalbini elinde tutamazsın."

"Senin gibiyim, Ey Gece, sabırlı ve tutkuluyum; çünkü göğsümde binlerce ölü âşık, solmuş öpücüklerin kefenlerine gömülür."

"Evet, Deli adam, benim gibi misin? Benden hoşlanıyor musun? Fırtınayı bir at gibi atıp, şimşeği bir kılıç gibi kavrayabilir misin?"

"Senin gibi, ey Gece, senin gibi, güçlü ve yüksek ve tahtım düşmüş tanrıların yığınları üzerine kurulu; ve benden önce günler geçiyor giysimin kenarını öpmek ama asla yüzüme bakmamak."

"Benden hoşlanıyor musun, en karanlık kalbimin çocuğu? Ve ehlileştirilmemiş düşüncelerimi sanıp engin dilimi mi konuşuyorsun?"

"Evet, biz ikiz kardeşiz, Ey Gece; çünkü sen uzayı, bende ruhumu açığa çıkarırım."

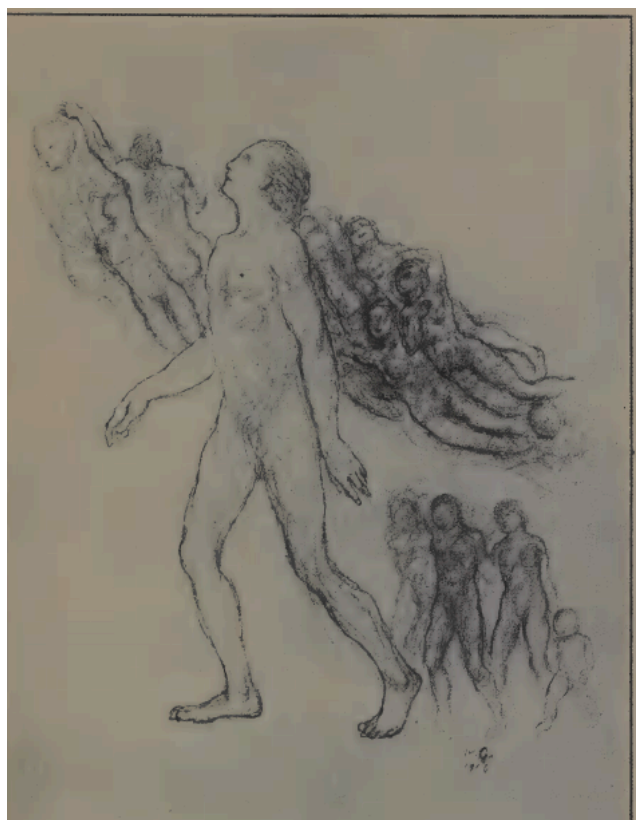
Yüzler

Binlerce çehresi olan bir yüz gördüm ve bir kalıba alınmış gibi tek bir çehreden ibaret olan bir yüz.

Altındaki çirkinliği görebildiğim bir yüz gördüm ve ne kadar güzel olduğunu görmek için parlaklığını kaldırmam gereken bir yüz.

Hiçbir şeyle kaplı eski bir yüz ve her şeyin oyulduğu pürüzsüz bir yüz gördüm.

Yüzleri tanıyorum, çünkü kendi gözümün ördüğü kumaşa bakıyorum ve altındaki gerçeği görüyorum.

Büyük Deniz

Ruhum ve ben yıkanmak için büyük denize gittik. Ve kıyıya vardığımızda, gizli ve ıssız bir yer aramaya koyulduk.

Ama yürürken, gri bir kayanın üzerinde oturan bir adamın bir torbadan bir tutam tuz alıp denize attığını gördük.

"Karamsar olan bu," dedi ruhum, "Burayı terk edelim. Burada yıkanamayız."

Bir girişe ulaşana kadar yürüdük. Orada beyaz bir kayanın üzerinde duran bir adam, mücevherli bir kutu tutan bir adam gördük, ondan şeker aldı ve denize attı.

"Ve bu iyimser," dedi ruhum, "ve o da çıplak bedenlerimizi görmemeli."

Devamında yürüdük. Ve bir kumsalda ölü balıkları toplayan ve şefkatle tekrar suya koyan bir adam gördük.

"Ve onun önünde yıkanamayız," dedi ruhum. "O insancıl bir hayırseverdir."

Ve geçtik.

Sonra kumda gölgesini izleyen bir adam gördüğümüz yere geldik. Büyük dalgalar geldi ve onu sildi. Ama tekrar tekrar izlemeye devam etti.

48 The Madman

"O mistik," dedi ruhum, "onu bırakalım."

Ve sessiz bir örtünün içinde bir adamın köpüğü toplayıp kaymaktaşı bir kaseye koyduğunu görene kadar yürüdük.

"O idealist," dedi ruhum, "kesinlikle çıplaklığımızı görmemeli."

Ve yürüdük. Aniden bir sesin ağladığını duyduk, "Bu deniz. Bu derin deniz. Bu uçsuz bucaksız ve güçlü deniz."

Ve sese ulaştığımızda bu, sırtı denize dönük bir adamdı ve kulağına bir deniz kabuğu tuttu ve onun mırıltısını dinledi.

Ve ruhum dedi ki, "Geçelim. O, kavrayamadığı bütüne sırt çeviren ve bir parça ile meşgul olan gerçekçidir."

Böylece geçtik. Ve kayaların arasında otlı bir yerde başı kuma gömülmüş bir adam vardı. Ve ruhuma dedim ki, "Bizi göremediği için burada yıkanabiliriz."

"Hayır" dedi ruhum, "Çünkü o içlerinde en öldürücü olandır, püritendir."

Sonra ruhumun yüzüne ve sesine büyük bir hüznün çöktü.

"Gidelim buradan," dedi, "çünkü yıkanabileceğimiz ıssız, saklı bir yer yok. Bu rüzgârın altın saçlarını kaldırmasını, beyaz koynumu bu havada açmasını ya da ışığın beni kutsal çıplaklığımı ifşa etmesine izin vermem.."

Sonra Büyük Deniz'i aramak için o denizden ayrıldık.

Çarmıha Gerilmek

İnsanlara bağırdım, "Çarmıha gerilirdim!"

Ve dediler ki, "Kanın neden başımıza olsun?"

Ben de, "Delileri çarmıha germekten başka nasıl yüceltileceksiniz?" diye yanıtladım.

Ve kulak verdiler ve ben çarmıha gerildim. Ve çarmıha gerilme beni yatıştırdı.

Ve yerle gök arasında asıldığımda beni görmek için başlarını kaldırdılar. Ve yüceltildiler, çünkü başları daha önce hiç yukarı kaldırılmadı.

Ama ayağa kalkıp bana baktıklarında biri, "Neyin kefareti arıyorsun?" diye seslendi.

Ve bir başkası, "Ne uğruna kendini feda ediyorsun?" diye bağırdı.

Ve üçüncüsü, "Bu fiyatla dünya şanını satın almayı mı düşünüyorsun?" dedi.

Sonra dördüncüsü, "Bakın, nasıl gülümsüyor! Böyle bir acı affedilebilir mi?" dedi.

Ben de hepsini yanıtladım ve dedim ki:

"Yalnızca gülümsediğimi hatırla. Ben kefarete etmem -ne fedakarlık yapmam- ne de yücelik dilemem; ve bağışlayacak hiçbir şeyim yok. Susadım- ve senden bana içmem için kanımı vermeni istedim. Bir delinin susuzluğunu kendi kanından başka bir şey giderir mi? Dilsizdim - ve senden ağızlar için yaralar istedim. Senin gün ve gecelerinde hapsedildim - ve daha büyük günlere ve gecelere açılan bir kapı aradım.

Ve şimdi gidiyorum - zaten çarmıha gerilmiş diğerleri de gitti. Ve çarmıha gerilmekten yorulduğumuzu sanmayın. Çünkü daha büyük ve daha büyük insanlar tarafından, daha büyük dünyalar ve daha büyük gökler arasında çarmıha gerilmeliyiz."

Astronom

Arkadaşımla birlikte tapınağın gölgesinde tek başına oturan kör bir adam gördük. Ve arkadaşım dedi ki, "İşte ülkemizin en bilge adamı."

Sonra arkadaşımdan ayrıldım ve kör adama yaklaştım ve onu selamladım. Ve sohbet ettik.

Bir süre sonra, "Sorumu bağışlayın, ama ne zamandan beri kör oldunuz?" dedim.

"Doğumdan beri," diye yanıtladı.

Dedim ki, "Hangi hikmet yolunu takip ediyorsun?"

"Ben bir astronomum" dedi.

Sonra elini göğsüne koydu, "Bütün bu güneşleri, ayları ve yıldızları izliyorum" dedi.

Büyük  zlem

Burada kardeşim dağ ve kız kardeşim deniz arasında oturuyorum.

Üçümüz yalnızlıkta biriz ve bizi birbirimize bağlayan aşk derin, güçlü ve tuhaf. Hayır, kız kardeşimin derinliğinden daha derin ve kardeşimin gücünden daha güçlü ve deliliğimin tuhaflyđından daha garip.

 lk gri şafağın bizi birbirimize görünür kılmasından bu yana,  ağlar boyunca  ağlar geçti; ve birçok dünyanın doğuşunu, doluluğunu ve ölümünü görmüş olsak da, hala hevesli ve genciz.

Genç ve hevesliyiz ama yine de eşiz ve ziyaret edilmemişiz ve kesintisiz yarı kucakta yatsak da rahatsız oluyoruz. Ve kontrollü arzu ve harcanmamış tutku için hangi rahatlık var? Kız kardeşimin yatağını ısıtmak için alevli tanrı nereden gelecek? Ve hangi sel kardeşimin ateşini söndürecek? **Ve kalbime hükmedecek kadın kim?**

Gecenin durgunluğunda kız kardeşim uykusunda ateş tanrısının bilinmeyen adını mırıldanır ve kardeşim uzaklardan soğuk ve uzak tanrıçaya seslenir. Ama uykumda kime seslendiğimi bilmiyorum.

* * * * *

54 The Madman

Burada kardeşim dağ ve kız kardeşim deniz arasında oturuyorum. Üçümüz yalnızlıkta biriz ve bizi birbirimize bağlayan aşk derin, güçlü ve tuhaf.

Bir im dedi

Bir imen, bir sonbahar yaprağına, "Düşerken öyle bir ses ıkartıyorsun ki! Bütün kış düşlerimi dağıtıyorsun." dedi.

Yaprak kızarak, "Alçak ve alçak ev sahibi! Şarkısız, huysuz şey! Havada yaşamıyorsun ve şarkının sesini anlayamazsın" dedi.

Sonra sonbahar yaprağı yere uzandı ve uyudu. Ve bahar geldiğinde yeniden uyandı - ve o bir imen yaprağıydı.

Ve sonbahar geldiğinde ve üzerine kış uykusu çöktüğünde ve tüm havada yapraklar düşerken kendi kendine mırıldandı, "Ey bu sonbahar yaprakları! Çok ses çıkartıyorlar! Bütün kış düşlerimi dağıtıyorlar."

Göz

Göz bir gün dedi ki, "Bu vadilerin ötesinde mavi bir sisle örtülü bir dağ görüyorum. Güzel değil mi?"

Kulak dinledi ve bir süre dikkatle dinledikten sonra, "Ama dağ nerede? Onu duymuyorum" dedi.

Sonra El konuştu ve "Onu hissetmek ya da dokunmak için boş yere uğraşıyorum ve hiçbir dağ bulamıyorum" dedi.

Ve Burun, "Dağ yok, kokusunu alamıyorum" dedi.

Sonra Göz diğer tarafa döndü ve hep birlikte Göz'ün garip yanılısaması hakkında konuşmaya başladılar. Ve dediler ki, "Göze bir sorun olmalı."

İki Öğrenilmiş Adam

Bir zamanlar antik Afkar şehrinde, birbirlerinin bilgisinden nefret eden ve onları küçümseyen iki bilgin adam yaşırdı. Çünkü onlardan biri tanrıların varlığını inkar ederken, diğeri de mümindi.

Bir gün çarşıda karşılaşan ikili, yandaşları arasında tanrıların varlığı ya da yokluğu hakkında tartışmaya ve tartışmaya başladılar. Ve saatlerce süren çekişmenin ardından ayrıldılar.

O akşam kâfir tapınağa gitti ve sunağın önünde secdeye kapandı ve tanrılara, yoldan çıkmış geçmişini bağışlamaları için dua etti.

Ve aynı saatte, tanrıları savunan diğeri bilgin adam, kutsal kitaplarını yaktı. Çünkü o bir kâfir olmuştu.

Hüzünlerim Doğduğunda

Sorrow'um doğduğunda onu özenle emzirdim ve sevgi dolu bir şefkatle izledim.

Ve Kederim tüm canlılar gibi büyüdü, güçlü, güzel ve harika zevklerle dolu.

Ve birbirimizi sevdik, Kederimle ben ve etrafımızdaki dünyayı sevdik; Sorrow'un iyi bir kalbi vardı ve benimki Sorrow'a karşı nazikti.

Ve sohbet ettiğimizde, Üzüntüm ve ben, günlerimiz kanatlandı ve gecelerimiz rüyalarla kuşatıldı; Çünkü Sorrow'un güzel bir dili vardı ve benimkinin Sorrow'u belagatli bir şekilde ifade ediyordu.

Ve birlikte şarkı söylediğimizde, Sorrow'um ve ben, komşularımızı pencerelerine oturup dinlediler; çünkü şarkılarımız deniz kadar derindi ve ezgilerimiz tuhaf anılarla doluydu.

Ve birlikte yürüdüğümüzde, Sorrow ve ben, insanlar bize nazik gözlerle baktılar ve aşırı tatlı sözler fısıldadılar.

Ve bize hasetle bakanlar vardı, çünkü Hüzün asil bir şeydi ve ben Hüzünle gurur duyuyordum.

Ama Kederim, tüm canlılar gibi öldü ve sadece ben, düşünmek ve düşünmekle baş başa kaldım.

Ve şimdi konuştuğumda sözlerim ağır ağır geliyor kulaklarıma.

Ve şarkılarımı söylediğimde komşularım dinlemeye gelmiyor.

Ve sokaklarda yürürken kimse bana bakmıyor.

Sadece uykumda, acıyarak, "İşte, Sorrow ölmüş olan adam burada yatıyor" diyen sesler duyuyorum.

Ve Sevincim Doğduğunda

Sevincim doğduğunda, onu kollarımda tuttum ve evin tepesinde durarak bağırdım: "Gelin komşularım, gelin ve görün, çünkü bu gün bana Sevinç doğdu. Gelin ve gülen bu mutlu şeye bakın. Güneşin içinde."

Ama komşularımdan hiçbiri sevincime bakmaya gelmedi ve şaşkınlığım büyüktü.

Ve yedi ay boyunca her gün evin tepesinden Sevincimi ilan ettim - ama yine de kimse beni dinlemedi. Ve sevincimle yalnızdık, aranmadık ve ziyaret edilmedik.

Sonra sevincim solgunlaştı ve yoruldu çünkü benimkinden başka hiçbir kalp onun güzelliğini tutmadı ve dudaklarını başka hiçbir dudak öpmeydi.

Sonra sevincim izolasyondan öldü.

Ve şimdi sadece ölü sevincim, ölü. Kederimi hatırlayarak hatırlıyorum. Ama hatıra, rüzgarda bir süre mırıldanan ve sonra bir daha duyulmayan bir sonbahar yaprağıdır.

"Mükemmel Dünya"

Kaybolmuş ruhların Tanrısı, sen tanrılar arasında kaybolmuş olan, beni dinle:

Bizi gözetleyen nazik kader, deli, başıboş gezen ruhlar, duy beni:

Kusursuz bir ırkın ortasında yaşıyorum, ben en kusurlu olanım.

Bir insan kaosuyum ben, bir insan nebulası, bir düşünce, bir rüya ve hayal, bir tutku, bir özlem ve hezeyan karmaşası...

tamamlanmış dünyalarda geziniyorum, sıvası, badanası yapılmış, gedikleri kapatılmış kelepir öğretiler arasında;

Sağlam, sarsılmaz, zırlı, miğferli yasa insanları arasında, saat gibi işleyen düzen insanları arasında, düşünceleri, düşünce biçimleri güzellene sınıflara ayrılmış güzellene raflara, reyonlara dizilmiş, rüyaları bir düzene konulmuş, görümleri, sezgileri kodlanmış, cennetlikler arasında dolaşıyorum.

Öyle insanlar ki bunlar, Ey Tanrım erdemleri de ölçülü tartılı, günahları da ölçülü tartılı; karanlığın dibinde işlenen en küçükleri bile, günahların ve en gizlileri erdemlerin, tanımlanmış, kodlanmış ve geçilmiş kodekslere, kataloğlara.

62 The Madman

Burada gündüzler ve geceler davranış mevsimlerine bölünür ve kusursuz doğruluk kurallarıyla yönetilir.

Yemek yemek, içmek, uyumak, çıplaklığını örtmek ve zamanı gelince yorulmak.

Çalışmak, oynamak, şarkı söylemek, dans etmek ve sonra saat geldiğinde hareketsiz yatmak.

Böyle düşünmek, bu kadar çok hissetmek ve sonra ufkun üzerinde bir yıldız yükseldiğinde düşünmeyi ve hissetmeyi bırakmak.

Bir komşuyu gülümseyerek soymak, zarif bir el hareketiyle hediye vermek, basiretli bir şekilde övmek, ihtiyatla suçlamak, bir sesi bir sözle yok etmek, bir nefesle bir bedeni yakmak, günün işi bittikten sonra da elleri yıkamak.

Yerleşik bir düzene göre sevmek, önyargılı bir şekilde en iyi benliğini eğlendirmek, tanrılara sevecenlikle ibadet etmek, şeytanları ustaca entrikalamak - ve sonra sanki hafıza ölmüş gibi her şeyi unutmak.

Bir güdüyle hayal kurmak, dikkatle düşünmek, tatlı bir şekilde mutlu olmak, asilce acı çekmek - ve sonra bardağı boşaltmak, böylece yarın tekrar doldurabilir.

Ey Tanrım, bütün bunlar sağduyuyla düşünölür, kararlılıkla doğar, doğrulukla büyütölür, kurallara göre yönetilir, akıl tarafından yönlendirilir ve sonra önceden belirlenmiş bir yöntemle öldürölür ve gömölür.

Ve insan ruhunda yatan sessiz mezarları bile işaretlenmiş ve numaralandırılmıştır.

O, kusursuz bir dünya, kusursuz bir mükemmellik dünyası, yüce harikaların dünyası, Tanrı'nın bahçesindeki en olgun meyve, evrenin efendi-düşüncesidir.

Ama neden burada olayım ki, ey Tanrım, ben doymamış bir tutkunun yeşil tohumu, ne doğuyu ne de batıyı arayan çılgın bir fırtına, yanmış bir gezegenden şaşkın bir parça?

ben niye buradayım, niye burada? ve sen neredesin, sen ey yitik ruhların Tanrısı, sen ey, Tanrılar arasında yalnız ve yitik olan?

(1918'de yazılmıştır.)